

Marek Mariusz Tytko

ZJEDNOCZENI ODEJŚCIEM PAPIEŻA JANA PAWŁA II

Zbratani w bólu, umocnieni w smutku, oplakujący Świętego Namiestnika Chrystusa,
Przynależni do Ojca, uświęceni Jego śmiercią,
W czas pogrzebu — w święta dobra, miłości i smutku,
Przeżywający rekolekcje narodowej jedności,
Rozpoznajemy się w jestestwie swoim, wypływamy na głębie:
Ufamy, okazujemy świadectwo zjednoczeni w Duchu umiłowania,
Układamy dywan ze świec wzdłuż ulic
Tworzymy akademicki krzyż ze świateł w oknach,
Gasimy wszystkie lampy w godzinie śmierci na pamiątkę,
Polska gaśnie na zewnątrz, aby wewnątrz się rozpalić,
Prawdziwa sztuka przemawia językiem miłości
Dziś na Błoniach milion wiemych świateł, dziś nad Błoniami milion wiemych gwiazd,
A w niebie rozjaśniona dusza, rozpalona gwiazda Jana Pawła
Narodzonego dla Blasku Prawdy —
Papież przez ciemności odpłynął barką
Do nieba
By łowić serca dusz ludzkich światłem.

Kraków, 13 IV 2005